

درباره فضاهای انژکتیو تعمیم یافته در توپولوژی‌های تعمیم یافته

حسن آریانپور*

گروه ریاضی، دانشگاه تفرش، تفرش، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۹۶/۰۷/۱۸ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۶/۱۰/۱۱

چکیده

در این مقاله ابتدا با بیان برخی از خواص نگاشتهای یکنواختی دلخواه روی یک مجموعه توانی، نوع جدیدی از مفهوم مجموعه‌های باز را ارائه می‌کنیم. با تعمیمی از فضاهای بستاری در توپولوژی رسته‌ای به معرفی فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته و مفهوم پیوستگی تعمیم یافته می‌پردازیم و با ساختارهای ضعیف و قوی برای فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته آشنا می‌شویم. سپس با معرفی مفهوم نشانده تعمیم یافته و انژکسیون تعمیم یافته به مطالعه حاصلضرب سازار فضاهای تعمیم یافته در رسته فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته می‌پردازیم. با استفاده از ابزارهای نظریه رسته‌ها، نتایجی درباره رده‌بندی فضاهای انژکتیو تعمیم یافته بیان می‌کنیم که در آن این فضاهای نسبت به نشانده‌های تعمیم یافته به عنوان درونبری‌های تعمیم یافته حاصلضرب سازار با توپولوژی حاصلضربی از فضای دونقطه‌ای سرپینسکی مشخص می‌شوند. در پایان، فضاهای انژکتیو- چگال تعمیم یافته به عنوان اشیاء زیررسته خاصی از فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته که برای آن، همه زیرمجموعه‌های تک نقطه‌ای بسته هستند مطالعه می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: پیوستگی تعمیم یافته، نشانده تعمیم یافته، فضای انژکتیو- چگال تعمیم یافته، حاصلضرب سازار.

یافته در رسته **GenTop** نسبت به نشاننده‌های تعمیم یافته بعنوان درونبری‌های تعمیم یافته حاصلضرب سازار (با توپولوژی حاصلضرربی) از فضای دونقطه‌ای سرپینسکی ردبهندی می‌شوند. با اختصاص نتایج پایانی به زیررسته **GenTop*** شامل فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته (X, μ) که در آن مجموعه‌های تک نقطه‌ای در $X - \mu$ -بسته هستند و با استفاده از تعریف درونبری تعمیم یافته مطلق و فضای انترکتیو-چگال تعمیم یافته، رابطه بین این فضاهای اشیاء زیررسته **GenTop*** را مطالعه می‌کنیم.

۲- تعاریف و مقدمات

هرگاه X یک مجموعه ناتهی و $\mathcal{P}(X)$ مجموعه توانی آن باشد، نگاشت $\mathcal{P}(X) \rightarrow \mathcal{P}(X)$ را یکنواً گوییم اگر $A \subseteq B \subseteq X$ نتیجه دهد که $\gamma A \subseteq \gamma B$. آن را دارای خاصیت خودتوانی^۱ و گسترش^۲ (یا تحدید)^۳ نامیم اگر بترتیب داشته باشیم: $A \subseteq \gamma A = \gamma^2 A = \gamma^3 A$ و $\gamma^2 A = \gamma A$ (یا $\gamma A \subseteq A$). برای مثال، اگر توپولوژی τ روی X داده شده باشد، آنگاه بستار τ و درون τ دو نگاشت یکنوای خودتوان بترتیب گسترشی و تحدیدی هستند. زیرمجموعه $X \subseteq A$ را γ -باز گوییم اگر و تنها اگر γ نگاشت گسترشی باشد. در این صورت \emptyset یک مجموعه γ -باز بوده و اگر $X = \gamma X$ مجموعه γ -باز خواهد بود. با خاصیت خودتوانی γ هر مجموعه γA γ -باز می‌باشد و بكمک خاصیت گسترشی آن، زیرمجموعه‌های X همگی γ -باز هستند. اگر γ نگاشت تحدیدی باشد، A یک مجموعه γ -باز است اگر و تنها $A = \gamma A$ اجتماع همه زیرمجموعه‌های γ -باز مجموعه اگر $A \subseteq X$ را γ -دون A می‌نامیم و آن را با $i_{\gamma} A$ نمایش می‌دهیم. مجموعه $X \subseteq A$ را γ -بسته گوییم هرگاه $X \setminus A$ مجموعه γ -باز باشد. درنتیجه X همواره γ -بسته می‌باشد و \emptyset مجموعه γ -بسته است اگر و تنها اگر $X = \gamma X$. چنانچه γ نگاشت گسترشی باشد،

1. monotonic
2. idempotent
3. enlargment
4. restriction

۱- مقدمه

پیدایش مفهوم توپولوژی تعمیم یافته به تعریف نگاشت بستار در نظریه رسته‌ها روی مجموعه‌ها برمی‌گردد و از سال ۱۹۶۶ به بعد بسیاری از ویژگی‌های فضاهای بستاری و ردبهندی آنها مورد بررسی قرار گرفته‌اند. نگاشت بستار روی مجموعه X نگاشت یکنوای $\mathcal{P}(X) \rightarrow \mathcal{P}(X)$ است که دارای ویژگی‌های خودتوانی و گسترشی می‌باشد. سازار با مطالعه نوع جدیدی از مفهوم مجموعه‌های باز در فضاهای توپولوژیک مانند مجموعه‌های نیم باز، α -باز و β -باز، توانست تعمیم مشترک آنها را برای زیرمجموعه دلخواه γ -باز از X معرفی کند که در آن $\mathcal{P}(X) \rightarrow \mathcal{P}(X)$ نگاشت یکنواست. در سال ۲۰۰۲ او در مقاله [۵] به معرفی فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته پرداخت بطوریکه برای نگاشت درون γ -مجموعه‌های γ -باز همه توپولوژی‌های تعمیم یافته روی یک مجموعه را نتیجه می‌دهد. سازار در مقاله [۴] با استفاده از مجموعه‌های γ -باز به مطالعه فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته پرداخت. در این مقاله ابتدا به معرفی خواص خودتوانی، گسترش و تحدید نگاشتهای یکنوای دلخواه γ پرداخته شده است و مفهوم مجموعه‌های γ -باز و γ -بسته بیان می‌شود. سپس با تعمیمی از فضاهای بستاری در نظریه توپولوژی **GT** رسته‌ای به معرفی فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته و مفهوم پیوستگی تعمیم یافته می‌پردازم. دردامنه مفهوم نشاننده تعمیم یافته و فضای انترکتیو تعمیم یافته در رسته فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته **GenTop** را معرفی می‌کنیم. فضای انترکتیو تعمیم یافته یک فضای توپولوژیک تعمیم یافته است که با دارا بودن خاصیت گسترشی قوی بوسیله نگاشتهای پیوسته تعمیم یافته با مقادیر در آن فضا معرفی می‌شود. برای این منظور با معرفی ساختارهای ضعیف و قوی در رسته **GenTop** و به کمک مفهوم نشاننده تعمیم یافته و درونبری تعمیم یافته، نتایجی برای زیرفضاهای توپولوژیک تعمیم یافته خارج قسمتی و حاصلضرب سازار فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته بیان می‌کنیم. بدین ترتیب ردبهندی توپولوژیکی از طریق مفهوم انترکسیون تعمیم یافته با استفاده از ابزارهای نظریه رسته‌ها امکان پذیر می‌شود که در آن اشیاء انترکتیو تعمیم

لم ۲-۳ ([۵])

هرگاه μ یک توپولوژی تعمیم یافته روی X باشد آنگاه نگاشت خودتوان تحدیدی γ با شرط $\gamma\emptyset=\emptyset$ موجود است بطوریکه μ خانواده همه مجموعه‌های γ -باز در X باشد.

هر زیرمجموعه X , γ -بسته است. اشتراک همه مجموعه‌های γ -بسته شامل A را γ -بستار A می‌نامیم و آن را با $c_\gamma A$ نمایش می‌دهیم. بدین ترتیب در فضاهای توپولوژیک، تعریف مجموعه‌های باز و نتایج آن با این مفهوم باز بودن یکسان است:

تعریف ۲-۴ ([۴])

فرض کنید (X, μ) و (Y, ν) دو فضای توپولوژیک تعمیم یافته باشند، نگاشت $f: (X, \mu) \rightarrow (Y, \nu)$ را $f(\mu, \nu) = \text{پیوسته گوییم}$ اگر برای هر $V \in \nu$ داشته باشیم: $f^{-1}(V) \in \mu$.

در حالتی که μ و ν توپولوژی معمولی باشند، (μ, ν) -پیوستگی همان مفهوم پیوستگی معمولی است. نشاننده^۲ به نشانیدن یک ساختار ریاضی درون ساختاری دیگر گفته می‌شود بطوریکه برای نشانیدن شئی X درون شئی Y از یک نگاشت یک به یک و حافظ ساختار (ریختار) $f: X \hookrightarrow Y$ استفاده می‌گردد. برای نشانیدن شئی X درون شئی Y چندین نشاننده مختلف امکان پذیراست. در توپولوژی، نگاشت یک به یک و پیوسته $f: X \rightarrow Y$ بین فضاهای توپولوژیک X و Y را نشاننده گویند اگر f یک همسانی بین X و $f(X)$ باشد که در آن (X دارای توپولوژی زیرفضایی از Y است. می‌توان دید که هر نگاشت یک به یک، پیوسته و باز (بسته) یک نشاننده است در حالی که نشاننده‌ها لزوماً نگاشتهای باز یا بسته نیستند. وجود نشاننده $Y \hookrightarrow X$ یک تاوردای (پایای) توپولوژیک^۳ برای فضای X می‌باشد بدین معنی که دو فضای توپولوژیک X و Y از یکدیگر متمایزند اگر بتوان اولی را در یک فضا نشانید در حالی که برای فضای دوم چنین نباشد. از دیدگاه نظریه رسته‌ها، همه یکریختی‌ها نشاننده هستند و همه نشاننده‌ها تکریختی^۱ می‌باشند. البته تکریختی‌های نهایی^۲ نشاننده هستند و نشاننده‌ها تحت برگردان^۳ حفظ می‌شوند ([۱]).

قضیه ۲-۱ ([۴])

(۱) اجتماع دلخواه مجموعه‌های γ -باز، مجموعه γ -باز است.

(۲) مجموعه $i_\gamma A$ بزرگترین زیرمجموعه γ -باز A است. بعلاوه، در یک فضای توپولوژیک داریم: $i_{\text{int}} = \text{int}$.

(۳) مجموعه A , γ -باز است اگر و تنها اگر $A = i_\gamma A$.

(۴) اشتراک دلخواه مجموعه‌های γ -بسته، مجموعه γ -بسته است.

(۵) مجموعه $c_\gamma A$ کوچکترین مجموعه γ -بسته شامل A است.

(۶) مجموعه A , γ -بسته است اگر و تنها اگر $A = c_\gamma A$.

تعریف ۲-۲

فرض کنید خانواده $\mathcal{P} = \{X_\mu\}_{\mu \in \mathcal{M}}$ از زیرمجموعه‌های X داده شده باشد μ را یک توپولوژی تعمیم یافته^۱ بر X گوییم اگر \emptyset و هر اجتماع دلخواهی از اعضای \mathcal{M} عضوی در آن باشد.

زوج (X, μ) را یک فضای توپولوژیک تعمیم یافته می‌نامند و هر توپولوژی تعمیم یافته را به اختصار یک GT روی مجموعه X می‌خوانند. در توپولوژی تعمیم یافته شرط باز بودن X حذف شده است و در صورتیکه μ شامل X باشد آن را توپولوژی تعمیم یافته قوی می‌نامیم. اعضای \mathcal{M} را مجموعه‌های μ -باز و مکمل آنها را مجموعه‌های μ -بسته می‌نامند. زیرمجموعه از \mathcal{M} را یک پایه فضای توپولوژیک تعمیم یافته (X, μ) گوییم اگر هر عضو $V \in \mathcal{M}$ اجتماعی از اعضای یک زیرخانواده از β باشد. همچنین c_μ و μ^\perp نگاشتهای یکنوا خودتوان بترتیب گسترشی و تحدیدی هستند که بر مجموعه‌های \emptyset و X همانی می‌باشند بطوریکه در احکام قضیه (۲-۱) صدق می‌کنند.

-
1. generalized topology
 2. embedding
 3. topological invariant

توبولوژی حاصل‌ضربی) از فضای دونقطه‌ای سرپینسکی^۹ ردیابی می‌شوند ([۱۱]).

۳- نتایج

مفهوم نشاننده و انترکسیون تعمیم یافته در رسته فضاهای توبولوژیک تعمیم یافته **GenTop** مطالعه می‌شوند (X, μ) چنان‌که اشیاء، فضاهای توبولوژیک تعمیم یافته (X, μ) بوده و $\{\emptyset\} \subset \mu \subset \mathcal{P}(X)$ تحت اجتماع دلخواه بسته است. برای ساختن رسته **GenTop** می‌توان بكمک مجموعه‌های باز تعمیم یافته، ریختارهای $f: (X, \mu) \rightarrow (Y, \nu)$ را با شرط $f^{-1}(\nu) \subset \mu$ که همان (μ, ν) -پیوستگی است درنظر بگیریم.

تعريف ۱-۳.

هرگاه X و Y دو فضای **GT** باشند نگاشت یک به یک و (μ, ν) -پیوسته $f: (X, \mu) \rightarrow (Y, \nu)$ را یک نشاننده تعمیم یافته گوییم اگر f یک (μ, ν) -همسانی از X بتوی تصویرش باشد.

تعريف ۳-۲

فضای توبولوژیک تعمیم یافته (D, λ) را از کتیو تعمیم یافته گوییم اگر و تنها اگر برای هر دو فضای توبولوژیک تعمیم یافته X و Y و نشاننده تعمیم یافته $f: (X, \mu) \rightarrow (Y, \nu)$ بتوان نگاشت (μ, λ) -پیوسته $h: (X, \mu) \rightarrow (D, \lambda)$ را به یک نگاشت (ν, λ) -پیوسته $h^*: (Y, \nu) \rightarrow (D, \lambda)$ گسترش داد بطوریکه $h^* \circ f = h$ داشته باشیم:

مفهوم زیرشئی^۴ برای مطالعه خواص و دسته‌بندی ساختارهای موضعی جدید در رسته‌ها نقش کلیدی ایفا می‌کند. شئی A را زیرشئی B گوییم اگر تکریختی $f: A \rightarrow B$ موجود باشد و شئی B را گسترش A می‌نامیم. رده همه زیرشئی‌های نشاننده شده در یک شئی داده شده با تقریب یکریختی یک مجموعه مرتب است و در این حالت، رسته اشیاء را نسبت به رده نشاننده‌ها خوش توان^۵ می‌خوانند ([۱]).

۲-۵ تعريف

در یک رسته صریح C ، نشاننده $f: A \rightarrow B$ تابع از کتیو^۶ از مجموعه زمینه شئی A به مجموعه زمینه شئی B یک ریختار آغازین رسته C نامیده می‌شود بطوریکه اگر g یک تابع از مجموعه زمینه شئی C به مجموعه زمینه شئی B بوده و ترکیب $fog: C \rightarrow B$ یک ریختار باشد آنگاه g نیز ریختار رسته C است.

به کمک زیررده M شامل تکریختی‌های رسته C می‌توان به مفهوم نشاننده دست یافت. در واقع زمانی که رسته C نسبت به M خوش توان باشد، ریختارهای درون M نشاننده خواهند بود ([۱]). در نظریه رسته‌ها، مفهوم M -از کتیو به عنوان دوگان^۷ نشاننده شناخته می‌شود بطوریکه می‌توان همه خواص نشاننده را برای این مفهوم دوگان سازی کرد.

۲-۶ تعريف

شئی A از رسته C را M -از کتیو گویند هرگاه برای هر M -ریختار (تکریختی نهایی) $g: B \rightarrow C$ ، بتوان $f: B \rightarrow A$ را به یک ریختار $f: C \rightarrow A$ از $f \circ g = f$ رسته C بالا برد بطوریکه

فضای از کتیو یک فضای توبولوژیکی است که با دارا بودن خاصیت گسترشی قوی برای تابع‌های پیوسته با مقادیر در آن معرفی می‌شود. ردیابی توبولوژیکی از طریق مفهوم انترکسیون با استفاده از دسته‌بندی جبری و ابزارهای نظریه رسته‌ها امکان‌پذیر است که در آن اشیاء از کتیو در رسته فضاهای توبولوژیک نسبت به نشاننده‌ها به عنوان درونبری‌های^۸ حاصل‌ضرب‌های دکارتی (با

- 1. monomorphism
- 2. extremal
- 3. pullback
- 4. subobject
- 5. well powered
- 6. injective
- 7. dual
- 8. retract
- 9. Sierpinski space

از ریختارهای با برد مشترک $\{g_\alpha: X_\alpha \rightarrow Y_\alpha | \alpha \in J\}$ را چاه^۳ می‌خوانند. تابعگون مجموعه زمینه

U: GenTop → Set فضای توپولوژیک تعمیم

یافته (X, μ) را به مجموعه X و نگاشتهای (μ, v) پیوسته $f: (X, \mu) \rightarrow (Y, v)$ را به تابع $f: X \rightarrow Y$ می‌نگارد. تابعگون U را وفادار^۴ (یک به یک) گوییم اگر هر دو شئی متمایز f و g در **GenTop** را به دو شئی متمایز Uf و Ug در **Set** بفرستد.

تعريف ۳-۴

فرض کنید مجموعه X و خانواده اندیس‌دار $\{\varphi_\alpha: X \rightarrow U(Y_\alpha, v_\alpha) = Y_\alpha | \alpha \in J\}$ (چشم) در رسته **Set** داده شده باشد آنگاه گوییم با روش یگانه یک ساختار ضعیف (الابر آغازین^۵) روی (X, μ) وجود دارد بطوری که برای α ، چشم **GenTop** با خاصیت جهانی زیر موجود باشد: اگر برای هر (Z, λ) ، چشم $\{g_\alpha: (Z, \lambda) \rightarrow (Y_\alpha, v_\alpha) | \alpha \in J\}$ در رسته **GenTop** وجود داشته باشد بقسمی که برای ریختار $h: UZ \rightarrow X$ داشته باشیم: $Ug_\alpha = \varphi_\alpha \circ h$ موجود است بطوریکه $h: (Z, \lambda) \rightarrow (X, \mu)$ و برای $\alpha \in J$ داریم:

در تعریف قبل با برگرداندن جهت نگاشتها می‌توان مفهوم دوگان آنرا بیان کرد:

تعريف ۳-۵

فرض کنید مجموعه X و خانواده اندیس‌دار $\{\psi_\alpha: U(Y_\alpha, v_\alpha) = Y_\alpha \rightarrow X | \alpha \in J\}$ در رسته **Set** داده شده باشد آنگاه گوییم با روش یگانه

فضاهای تک نقطه‌ای از طریق تکریختی‌های پیوسته در رسته **GenTop**. اشیاء انژکتیو بدیهی هستند.

مثال ۳-۳

فضای دونقطه‌ای $S = \{a, b\}$ با توپولوژی $\{\emptyset, S\}$ یک فضای انژکتیو است که در آن نگاشتهای (μ, λ) پیوسته $h: (S, \lambda) \rightarrow (X, \mu)$ دریک تناظر یک به یک با زیرمجموعه‌های μ باز $\{a\}$ قرار دارند و اگر X را عنوان زیرفضای توپولوژیک (Y, v) درنظر بگیریم آنگاه هر زیرمجموعه v -باز X تحدیدی از زیرمجموعه v -باز Y است و بنابراین نگاشت (μ, λ) -پیوسته h را می‌توان به نگاشت (v, λ) -پیوسته $\tilde{h}: (S, \lambda) \rightarrow (Y, v)$ گسترش داد. برای خانواده اندیس دار $\{X_\alpha | \alpha \in J\}$ از اشیاء در یک رسته، حاصلضرب $\prod_\alpha X_\alpha$ شئی منحصر بفرد با تقریب یکریختی است که برای آن، ریختارهای تصویر $\prod_{\alpha \in J} X_\alpha \rightarrow X_\alpha$ دارای خاصیت جهانی^۶ زیر هستند:

بازای هر خانواده از ریختارهای $\{f_\alpha: Y \rightarrow X_\alpha | \alpha \in J\}$ ریختار یگانه $\prod_{\alpha \in J} X_\alpha \rightarrow Y$ موجود است بطوریکه برای هر اندیس $\alpha \in J$ داشته باشیم: **GenTop** مجموعه زمینه شئی (X, μ) در رسته **Set** دارای مجموعه X است بنابراین شئی حاصلضرب مجموعه اندیس دار از اشیاء در رسته **GenTop** دارای مجموعه زمینه‌ای است که حاصلضرب مجموعه‌های زمینه آن اشیاء می‌باشد. حاصل جمع $\coprod_{\alpha \in J} X_\alpha$ با تقریب یکریختی شئی یگانه‌ای است که برای آن، ریختارهای انژکتیو $\coprod_{\alpha \in J} X_\alpha \rightarrow \prod_{\alpha \in J} X_\alpha$ دارای خاصیت جهانی زیر می‌باشد:

بازای هر خانواده از ریختارهای $\{f_\alpha: X_\alpha \rightarrow Y | \alpha \in J\}$ ریختار منحصر بفرد $\coprod_{\alpha \in J} X_\alpha \rightarrow Y$ موجود است بطوریکه برای هر اندیس $\alpha \in J$ داشته باشیم: $f_\alpha = g \circ i_\alpha$ در رسته **GenTop**، شئی حاصلجمع خانواده اندیس‌دار از اشیاء دارای مجموعه زمینه‌ای است که اجتماع مجزا از مجموعه‌های زمینه آن اشیاء می‌باشد. در یک رسته، خانواده اندیس دار از ریختارهای با قلمرو مشترک $\{f_\alpha: X \rightarrow Y_\alpha | \alpha \in J\}$ را چشم^۷ و خانواده اندیس دار

1. universal property
2. source
3. sink
4. functor
5. faithful
6. initial lift

قضیه ۳-۹ ([۹])

فرض کنید X یک مجموعه و $\{Y_\alpha : \alpha \in J\}$ یک چاه در رسته Set باشد آنگاه: $(X, \mu) = (X, \{M \subset X | \forall \alpha \in J, \psi_\alpha^{-1}(M) \in \nu_\alpha\})$ ساختار قوی متناظر در رسته GenTop است. GenTop به کمک مفهوم نشاننده تعمیم یافته به نتایجی درباره زیرفضاهای، فضاهای خارج قسمتی و حاصلضرب ساز از GenTop اشاره می‌کنیم:

تعريف ۳-۱۰

هرگاه چشمۀ در رسته Set شامل تنها یک نگاشت یک به یک $X \rightarrow U(Y, \nu) = Y$ باشد، آنگاه ساختار ضعیف روی X را زیرفضای (Y, ν) می‌نامیم که در این صورت φ بطور طبیعی نشاننده از مجموعه X است و اگر چاه در رسته Set شامل تنها یک نگاشت پوشای $X \rightarrow U(Y, \nu) = Y$ باشد، آنگاه ساختار قوی روی X را خارج قسمت فضای توپولوژیک (Y, ν) می‌خوانیم. برای فضای توپولوژیک تعمیم یافته (Y, ν) و زیرفضای $X \subset Y$ می‌نویسیم: $(Y, \nu) | X = (X, \nu | X)$ که در آن $\mathcal{A} | X = \{A \cap X | A \in \mathcal{A}\}$ داریم؛ برای $\mathcal{A} \subset \mathcal{P}(X)$.

نتیجه ۳-۱۱

در رسته GenTop برای فضای توپولوژیک تعمیم یافته (Y, ν) و نشاننده تعمیم یافته $Y \rightarrow X$ وجود ساختار زیرفضایی روی X بصورت $(Y, \nu) | X = (X, \nu | X)$ بیان می‌گردد و هرگاه نگاشت پوشای $q : Y \rightarrow X$ در رسته Set داده شده باشد، ساختار فضای خارج قسمتی روی X بوسیله نگاشت q بصورت:

$$(X, \{M \subset X | q^{-1}(M) \in \nu\})$$

تعريف ۳-۱۲

فرض کنید J یک مجموعه اندیس گذار و برای $\alpha \in J$ مجموعه‌های Y_α و حاصلضرب $X = \prod_{\alpha \in J} Y_\alpha$

یک ساختار قوی (بالابر نهایی^۱) (X, μ) روی X وجود دارد بطوریکه برای $\alpha \in J$ ، چاه

GenTop $\{f_\alpha : (Y_\alpha, \nu_\alpha) \rightarrow (X, \mu) | \alpha \in J\}$ با خاصیت جهانی زیر موجود باشد: اگر برای هر (Z, λ) چشمۀ $\{g_\alpha : (Y_\alpha, \nu_\alpha) \rightarrow (Z, \lambda) | \alpha \in J\}$ در رسته GenTop وجود داشته باشد بقسمی که برای ریختار $Ug_\alpha = h \circ \psi_\alpha$ داشته باشیم: $h : X \rightarrow UZ$ ریختار $(Z, \lambda) \rightarrow (X, \mu)$ موجود است بطوریکه $g_\alpha = h \circ f_\alpha$ و برای $\alpha \in J$ $h = Uh$ وجود ساختارهای ضعیف هم ارز با وجود ساختارهای قوی است مشروط بر آنکه U تابعگون وفادار بوده و مجموعه زمینه همه فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته باشد.

مثال ۳-۶

ساختار ضعیف چشمۀ تهی برای مجموعه X فضای GT ناگسسته $(X, \{\emptyset\})$ می‌باشد و ساختار قوی چاه تهی برای مجموعه X فضای GT گسسته است.

نتیجه ۳-۷ ([۹])

رسته GenTop همراه با تابعگون وفادار $U : \text{GenTop} \rightarrow \text{Set}$ یک رسته توپولوژیکی روی Set می‌باشد بقسمیکه ساختارهای ضعیف و (بطور مشابه) ساختارهای قوی همگی در آن موجود است بنابراین در رسته GenTop ، حاصلضرب و حاصل جمع و روش یافتن آنها از طریق ساختارهای ضعیف و قوی بوسیله بالابرهای آغازین و نهایی از نمودارهای زمینه متناظر در رسته Set بدست می‌آیند.

قضیه ۳-۸ ([۹])

فرض کنید X یک مجموعه و خانواده اندیسدار $\{\varphi_\alpha : X \rightarrow U(Y_\alpha, \nu_\alpha) = Y_\alpha | \alpha \in J\}$ یک چشمۀ در رسته Set باشد آنگاه: $(X, \{\cup_{\alpha \in J} \varphi_\alpha^{-1}(M_\alpha) | M_\alpha \in \nu_\alpha\})$ ساختار ضعیف متناظر در رسته GenTop است.

حاصل جمع در رسته **GenTop** بصورت فضای توپولوژیک تعمیم یافته (Y_α, μ) داده می‌شود که $\mu = \{\cup_{\alpha \in J} i_\alpha N_\alpha | \forall \alpha \in J, N_\alpha \in \nu_\alpha\}$

قضیه ۳-۱۵

حاصلضرب فضاهای انژکتیو تعمیم یافته تحت توپولوژی حاصلضربی سازار یک فضای انژکتیو تعمیم یافته است.

اثبات. فرض کنید $\{(Y_\alpha, \nu_\alpha) | \alpha \in J\}$ یک خانواده فضاهای انژکتیو تعمیم یافته و نگاشت (μ, λ) -پیوسته $f: X \rightarrow \prod_{\alpha \in J} Y_\alpha$ داده شده باشد که در آن با تعریف λ -توپولوژی تعمیم یافته تولید شده توسط پایه β روی حاصلضرب تعمیم یافته سازار Y_α است. $\prod_{\alpha \in J} Y_\alpha$ نگاشتهای تصویر (λ, ν_α) -پیوسته π_α حاصلضرب توپولوژیک تعمیم یافته Y_α را به فضاهای انژکتیو Y_α می‌نگارند بطوریکه برای هر $J \subset \alpha \in J$, ریختارهای $\pi_\alpha|_J$ نگاشتهای (μ, ν_α) -پیوسته هستند. با استفاده از تعریف (۳-۲) و نتیجه (۱۱-۳)، تحت نشانده تعمیم یافته $i: \text{فضای توپولوژیک } (X, \mu) \text{ به } \text{فضای توپولوژیک تعمیم یافته } (\tilde{X}, \tilde{\mu})$ گسترش می‌یابد که در آن داریم: $(X, \mu) | X = (X, \tilde{\mu})$. و برای هر اندیس α ، نگاشت $(\tilde{\mu}, \nu_\alpha)$ -پیوسته و یگانه $f^\circ i = \pi_\alpha$: $X \rightarrow Y_\alpha$ موجود است بقسمی که داشته باشیم: برای خانواده $\{f^\circ i: X \rightarrow Y_\alpha | \alpha \in J\}$ از طرفی بنا به خاصیت جهانی حاصلضرب $f^\circ i = \pi_\alpha$ موجود است بطوریکه $f^\circ i: X \rightarrow Y_\alpha$ نگاشت (μ, λ) -پیوسته و یگانه $g: X \rightarrow \prod_{\alpha \in J} Y_\alpha$ موجود است بطوریکه $g^\circ \pi_\alpha = f^\circ i$. بنابراین حاصلضرب $\prod_{\alpha \in J} Y_\alpha$ ، یک فضای انژکتیو تعمیم یافته می‌باشد.

تعريف ۳-۱۶

فرض کنید (X, μ) زیرفضای توپولوژیک (Y, ν) تحت نشانده تعمیم یافته $i: X \rightarrow Y$ باشد، X را یک درونبری تعمیم یافته Y گوییم اگر نگاشت (ν, μ) -پیوسته $f \circ i = id_X: (Y, \nu) \rightarrow (X, \mu)$ موجود باشد بطوریکه $f: (Y, \nu) \rightarrow (X, \mu)$ که در آن $\nu | X = \mu$.

شده باشد. اگر برای هر $\alpha \in J$, ν_α یک توپولوژی تعمیم یافته روی مجموعه Y_α باشد آنگاه خانواده $\beta = \{\prod_{\alpha \in J} N_\alpha | N_\alpha \in \nu_\alpha\}$ متناهی اندیس α مجموعه‌های N_α بصورت $N_\alpha = \bigcup_{B \in \nu_\alpha} B$ داده شده اند، یک توپولوژی تعمیم یافته با پایه β روی X تعریف می‌کند. این فضای **GT** را حاصلضرب سازار فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته (Y_α, ν_α) می‌نامند.

حاصلضربهای سازار از فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته قوی، ظرفیتر^۱ از حاصلضربهای فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته با مجموعه‌های زمینه $\prod_{\alpha \in J} Y_\alpha$ می‌باشد. در حالت کلی، حاصلضرب رستهای فضاهای توپولوژیک **GT** یک توپولوژی نیست حتی اگر همه عامل‌ها، فضاهای توپولوژیک باشند در حالی که حاصلضرب سازار یک حاصلضرب توپولوژیک است و البته حاصلضربهای رسته‌ای فقط در حالت‌های خاص با حاصلضرب سازار یکی هستند.

مثال ۳-۱۳

برای مجموعه تک نقطه‌ای X_0 حاصلضرب تهی سازار، فضای توپولوژیک بدیهی $(X_0, \{\emptyset, X_0\})$ است در حالیکه حاصلضرب تهی، فضای توپولوژیک ناگسته $(X_0, \{\emptyset\})$ می‌باشد. اگر مجموعه اندیس گذار J تک عضوی باشد آنگاه حاصلضرب سازار و حاصلضرب رسته‌ای با عامل یگانه، مساوی هستند و اگر یک Y_α رسته‌ای باشد، هر دو حاصلضرب سازار و حاصلضرب رسته‌ای با فضای توپولوژیک $(\emptyset, \{\emptyset\})$ یکسانند. در حالتی که مجموعه اندیس گذار J بیش از دو عضو داشته و برای هر $\alpha \in J$ ناتهی باشد آنگاه تساوی بین حاصلضرب سازار و حاصلضرب رسته ای با این مطلب معادل است که همه فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته (Y_α, ν_α) قوی بوده و حداقل یک اندیس $\alpha \in J$ موجود باشد بطوریکه $\nu_\alpha \neq \{\emptyset, Y_\alpha\}$.

نتیجه ۳-۱۴ ([۹])

برای خانواده فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته $\{ (Y_\alpha, \nu_\alpha) | \alpha \in J \}$ همراه با انژکسیون‌های طبیعی i_α

قضیه ۳-۱۵ $D = S^Y$ فضای حاصلضرب روی S ، یک فضای انژکتیو تعمیم یافته است که در آن $\{S\}$ فضای

دونقطه‌ای سرپینسکی با توپولوژی تعمیم یافته است که در آن $\{f(x)|x \in S\} = \{\{a\}, S\}$ داده می‌شود. نگاشت $f: X \rightarrow D$ برای $x \in U$ و $f(x) \in S$ با خاصیت $f(x)(U) = a$ ، اگر $f(x)(U) = b$ در غیر اینصورت، آنرا با $f(x)(U) = b$ تعریف می‌کنیم. این نگاشت (X, μ) -پیوسته است جاییکه λ توپولوژی حاصلضرربی سازار می‌باشد و از طرفی، f نگاشت یک به یک است. اگر $U \subset X$ مجموعه μ -باز باشد داریم: $f(U) = \{f(x) | x \in U\} = \{f(x) | f(x)(U) = a\} = f(X) \cap \{g \in D | g(U) = \{a\}\}$

درنتیجه $f(U)$ یک زیرمجموعه λ -باز در زیرفضای $f(X) \subset D$ می‌باشد و بنابراین f یک نشاننده تعمیم یافته X در فضای انژکتیو D است.

نتیجه ۳-۲۰

هر فضای انژکتیو تعمیم یافته دقیقاً یک درونبری تعمیم یافته از حاصلضرب روی فضای دونقطه‌ای سرپینسکی می‌باشد.

اثبات. بنا به قضیه (۳-۱۷)، هر درونبری تعمیم یافته، یک فضای انژکتیو تعمیم یافته است. اگر $D = S^Y$ یک فضای انژکتیو تعمیم یافته باشد آنگاه تحت همسانی تعمیم یافته، D یک زیرفضای حاصلضرب روی فضای سرپینسکی S است. در نتیجه، نگاشت همانی (λ, λ) -پیوسته از این زیرفضا بتوی خودش را می‌توان به تمام فضای S گسترش داد بگونه‌ای که درونبری تعمیم یافته حفظ شود و حکم ثابت می‌گردد.

تعريف ۳-۲۱

درونبری تعمیم یافته $Y \rightarrow f: X$ را یک درونبری تعمیم یافته مطلق^۱ می‌نامیم هرگاه f تنها نگاشت (μ, ν) -پیوسته‌ای باشد که برای فضای توپولوژیک تعمیم یافته D ، بتوان نگاشت (μ, λ) -پیوسته $h: X \rightarrow D$ را به نگاشت (ν, λ) -پیوسته $h^\sim: Y \rightarrow D$ گسترش داد.

قضیه ۳-۱۷

درونبری تعمیم یافته از فضای انژکتیو تعمیم یافته، یک فضای انژکتیو تعمیم یافته است.

اثبات. فرض کنید (D, λ) یک فضای انژکتیو تعمیم یافته باشد و بنا به تعریف (۳-۱۶)، زیرفضای توپولوژیک (X, μ) از D تحت نشاننده تعمیم یافته $i: X \rightarrow D$ -پیوسته است جاییکه $\lambda|X = i|X = \text{id}_X$ که در آن $\lambda|X = i|X = \text{id}_X$ را زیرفضای X تحت نگاشت (ν, μ) -پیوسته $j: X \rightarrow Y$ فرض کنیم در این صورت بنا به خاصیت جهانی نشاننده تعمیم یافته، نگاشت $f: Y \rightarrow D$ نیز (ν, λ) -پیوسته است. با استفاده از تعریف (۳-۲)، می‌توان f را به نگاشت منحصر بفرد (ν^\sim, λ) -پیوسته $f^\sim: Y^\sim \rightarrow D$ چنان گسترش داد که $j \circ f^\sim: Y^\sim \rightarrow X$ نگاشت (μ, ν) -پیوسته باشد درنتیجه X فضای انژکتیو تعمیم یافته است.

نتیجه ۳-۱۸

فضای توپولوژیک X انژکتیو تعمیم یافته است اگر و تنها اگر یک درونبری تعمیم یافته از فضای **GT** گسترش یافته X تحت نشاننده $i: X \rightarrow D$ باشد.

زیررسته **GenTop*** شامل فضاهای توپولوژیک تعمیم یافته (X, μ) در **GenTop** می‌باشد که در آن مجموعه‌های تک نقطه‌ای در X μ -بسته هستند. قضیه زیر رابطه بین اشیاء **GenTop*** و فضاهای انژکتیو تعمیم یافته را نشان می‌دهد:

قضیه ۳-۱۹

هر فضای **GT** در رسته **GenTop*** را می‌توان درون یک فضای انژکتیو تعمیم یافته به بفرم حاصلضرب روی فضای دونقطه‌ای سرپینسکی (با توپولوژی حاصلضرربی سازار) نشانید.

اثبات. فرض کنید (X, μ) یک فضای **GT** در رسته **GenTop*** و $Y \subset \mathcal{P}(X)$ خانواده‌ای از زیرمجموعه‌های μ -باز در X باشد. در اینصورت بنا به قضیه

i. $Z_\alpha : Z_\alpha \rightarrow Z_\beta$
 $\{Z_\alpha, f|_{Z_\alpha}\}_{\alpha \in J}$ یک زنجیره
 مجموعه تمام مرتب در Σ می‌باشد.

نگاشت $f|_Z : Z = \bigcup_{\alpha \in J} Z_\alpha \rightarrow D$ با اضابطه زیر
 $f|_{z_\alpha} : z_\alpha \in Z_\alpha, f|_{z_\alpha}(z_\alpha) = f(z_\alpha)$ یک نگاشت
 (γ, λ) -پیوسته است بطوریکه توپولوژی تعمیم یافته γ
 بوسیله پایه‌های شامل اجتماع پایه‌های توپولوژی‌های
 تعمیم یافته γ_α تولید می‌شود. برای λ داریم:

$$D \setminus f|_{z^{-1}}(U) = D \setminus \bigcup_{\alpha \in J} f|_{z_\alpha^{-1}}(U) = (D \setminus f|_{z_\alpha^{-1}}(U))$$

چون برای هر $\alpha \in J$ مجموعه $D \setminus f|_{z_\alpha^{-1}}(U)$ در Z_α مجموعه‌ای γ -بسته بوده و هر Z_α در Y زیرفضای Y مجموعه‌ای γ -بسته می‌باشد. بنابراین، $D \setminus f|_{z_\alpha^{-1}}(U)$ یک مجموعه γ -بسته در فضای توپولوژیک Y است. درنتیجه $D \setminus f|_{z^{-1}}(U)$ در Y مجموعه γ -بسته می‌شود و در اینصورت، زیرمجموعه γ -بسته در Z می‌باشد و داریم: $f|_Z : Z \rightarrow D$ یک نگاشت (γ, λ) -پیوسته است و چون D فضای انژکتیو-چگال
 تعمیم یافته بوده، نگاشت $f|_Z$ را می‌توان به یک نگاشت $f|_{z^{-1}} : Z \rightarrow D$ گسترش داد بطوریکه زوج $(Z^\sim, f|_{z^\sim})$ یک کران بالایی برای زنجیره $\{Z_\alpha, f|_{Z_\alpha}\}_{\alpha \in J}$ می‌باشد. با استفاده از لم زرن، $(M, f|_M)$ مجموعه مرتب Σ دارای یک عضو مаксیمال است که درآن نگاشت f به نگاشت (γ, λ) -پیوسته $f|_M : M \rightarrow D$ گسترش می‌باید بطوریکه M زیرفضای Y است. اگر $M \neq Y$ و عضو $y_0 \in Y \setminus M$ موجود باشد آنگاه $N = M \cup \{y_0\}$ زیرفضای Y است. با درنظر گرفتن $g : \{y_0\} \rightarrow D$, $d_0 \in D$, نگاشت (η, λ) -پیوسته $g(y_0) = d_0$ را با ضابطه $g(y_0) = d_0$ تعریف می‌کنیم که درآن $\eta = \{\emptyset, \{y_0\}\}$ توپولوژی بدیهی است. با بهم چسبانیدن نگاشت‌های $f|_M$ و g , یک نگاشت (γ, λ) -پیوسته $h : N \rightarrow D$ گسترش یافته از نگاشت $f|_M$ بدست می‌آید بطوریکه زوج (N, h) با شرط ماسکسیمال بودن زوج $(M, f|_M)$ در تناقض می‌باشد. بنابراین، $Y = M$ و در نتیجه D فضای انژکتیو تعمیم یافته می‌باشد.

در تعریف درونبری تعمیم یافته، بجای زیرفضاهای دلخواه می‌توان زیرفضاهای چگال (بسته) را بکار برد که درآن بستار زیرفضا با فضای توپولوژیک تعمیم یافته یکسان است. در اینصورت فضاهای انژکتیو تعمیم یافته بنا به نتیجه (۱۸-۳)، درونبری‌های تعمیم یافته مطلق می‌باشند.

۳-۲۲ تعریف

فضای توپولوژیک تعمیم یافته D را زیرفضای انژکتیو-چگال^۱ تعمیم یافته گوییم اگر D نسبت به همه زیرفضاهای چگال یک فضای GT : فضای انژکتیو تعمیم یافته باشد که درآن برای هر زیرفضای چگال $i : (X, \mu)$ در (Y, ν) تحت نشاننده تعمیم یافته: $f : X \rightarrow D$ و هر نگاشت (μ, λ) -پیوسته $g : Y \rightarrow D$ یک نگاشت (ν, λ) -پیوسته گسترش یافته موجود باشد بطوریکه $g \circ i = f$ و داریم: $\nu|_X = \mu$.

۳-۲۳ نتیجه

هر فضای انژکتیو تعمیم یافته در رسته $GenTop^*$ یک فضای انژکتیو-چگال تعمیم یافته می‌باشد.

۳-۲۴ قضیه

هر فضای انژکتیو-چگال تعمیم یافته در رسته $GenTop^*$ یک فضای انژکتیو تعمیم یافته است.

اثبات. فرض کنید (X, μ) زیرفضای بسته (Y, ν) تحت نشاننده تعمیم یافته $i : X \rightarrow Y$ و $f : X \rightarrow D$ یک نگاشت (μ, λ) -پیوسته باشد. Σ را مجموعه همه زوج‌های $(Z_\alpha, f|_{Z_\alpha})$ از زیرفضاهای بسته در Y شامل X در نظر بگیرید بطوریکه نگاشت‌های (γ, λ) -پیوسته $f|_{Z_\alpha} : Z_\alpha \rightarrow D$ به نگاشت $f|_{Z_\alpha}$ گسترش می‌بندد و داریم: $\mu|_{Z_\alpha} \leq (\Sigma, \gamma)$ یک مجموعه جزو مرتب با رابطه ترتیب جزیی \leq است که بكمک نشاننده تعمیم یافته بصورت $(Z_\alpha, f|_{Z_\alpha}) \leq (Z_\beta, f|_{Z_\beta})$ اگر و تنها اگر $f|_{Z_\beta} \circ i|_{Z_\alpha} = f|_{Z_\alpha}$ و $Z_\alpha \subset Z_\beta$

[10] L. E. Saraiva, Generalized quotient topologies, *Acta Math. Hungar.*, 132 (1-2) (2011), 168-173.

[11] D. S. Scott, Continuous lattice, *Lecture Notes in Math.*, Springer, Berlin, 274 (1972), 97-137.

[1] J. Adamek, H. Herrlich and G. E. Strecker, *Abstract and concrete categories*, John Wiley and sons, Inc., 1990.

[2] E. Čech, *Topological spaces*, Publishing House of Czechoslovak Acad. Sci., Wiley, London, 1966.

[3] Á. Császár, *Foundations of General Topology*, Pergamon Press, London, 1963.

[4] Á. Császár, Generalized open sets, *Acta Math. Hungar.*, 75 (1997), 65-87.

[5] Á. Császár, Generalized topology, generalized continuity, *Acta Math. Hungar.*, 96 (2002), 351-357.

[6] Á. Császár, Generalized open sets in generalized topologies, *Acta Math. Hungar.*, 106 (1-2) (2005), 53-66.

[7] Á. Császár, Monotonicity properties of operations on generalized topologies, *Acta Math. Hungar.*, 108 (4) (2005), 351-354.

[8] Á. Császár, Product of generalized topologies}, *Acta Math. Hungar.*, 123 (1-2) (2009), 127-132.

[9] E. Makai Jr., E. Peyghan and B. Samadi, Weak and strong structures and the T_3.5 property for generalized topological spaces, *Acta Math. Hungar.*, 150 (1) (2016), 1-35.